

RÅDETS DIREKTIV 2002/38/EF

af 7. maj 2002

om ændring og midlertidig ændring af direktiv 77/388/EØF hvad angår merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) De nuværende momsregler for radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser i artikel 9 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽⁴⁾ — er ikke tilstrækkelige til at omfatte sådanne tjenester, der forbruges i Fællesskabet, og de kan heller ikke hindre konkurrenceforvridning på dette område.
- (2) For at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, bør en sådan konkurrenceforvridning fjernes, og der bør indføres nye, harmoniserede regler for denne type aktiviteter. På området for elektronisk handel bør der navnlig ske beskatning af disse tjenester i Fællesskabet, når de leveres mod vederlag og anvendes af kunder, som er etableret her, og de bør ikke beskattes, hvis de anvendes uden for Fællesskabet.
- (3) Med henblik herpå bør radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser fra tredjelande til personer etableret i Fællesskabet eller fra Fællesskabet til aftagere etableret i tredjelande beskattes på aftagerens sted.
- (4) For at definere elektronisk leverede tjenesteydelser bør eksempler på sådanne tjenesteydelser medtages i et bilag til direktivet.
- (5) For at gøre det lettere for operatører, der leverer tjenesteydelser elektronisk, og som hverken er etableret inden for eller forpligtet til at være momsregistreret i Fællesskabet, at overholde afgiftsmæssige forpligtelser, bør der

indføres en særordning. Ved anvendelse af denne ordning bør en operatør, der leverer sådanne tjenesteydelser ad elektronisk vej til ikke-afgiftspligtige personer inden for Fællesskabet, hvis han ikke på anden måde er momsregistreret i Fællesskabet, kunne vælge identifikation i en enkelt medlemsstat.

- (6) Den ikke-etablerede operatør, der ønsker at benytte sig af særordningen, bør opfylde kravene i denne og alle relevante gældende bestemmelser i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne forbruges.
- (7) Identifikationsmedlemsstaten bør under visse betingelser kunne udelukke en ikke-etableret operatør fra denne særordning.
- (8) Når en ikke-etableret operatør vælger særordningen, tilbagebetales al indgående merværdiafgift, som han har betalt for goder og tjenesteydelser, som han har brugt med henblik på sine skattepligtige aktiviteter under særordningen, af den medlemsstat, i hvilken den indgåede merværdiafgift er blevet betalt, jf. ordningerne i Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område ⁽⁵⁾. De fakultative begrænsninger for tilbagebetaling i artikel 2, stk. 2 og 3, samt artikel 4, stk. 2, i samme direktiv bør ikke finde anvendelse.
- (9) Medlemsstaterne bør på betingelser, som de selv fastsætter, give tilladelse til, at visse momsopgørelser og -angivelser kan afgives ad elektronisk vej og kan også kræve, at det sker elektronisk.
- (10) De bestemmelser, der vedrører indførelse af elektroniske afgiftsangivelser, bør vedtages permanent. Det er ønskeligt, at alle andre bestemmelser vedtages midlertidigt for en periode på tre år, som kan forlænges af praktiske årsager, men de bør under alle omstændigheder, baseret på erfaringerne, revideres inden tre år efter den 1. juli 2003.

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 65.

⁽²⁾ EFT C 232 af 17.8.2001, s. 202.

⁽³⁾ EFT C 116 af 20.4.2001, s. 59.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 2001/115/EF (EFT L 15 af 17.1.2002, s. 24).

(11) Direktiv 77/388/EØF bør derfor ændres tilsvarende —

⁽⁵⁾ EFT L 326 af 21.11.1986, s. 40.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 77/388/EØF foretages følgende midlertidige ændringer:

1) Artikel 9 ændres således:

a) I stk. 2, litra e), ændres det afsluttende punktum til et komma, og der tilføjes følgende led:

»— radio- og tv-spredningstjenester,

— elektronisk leverede tjenesteydelser, bl.a. som anført i bilag L.«

b) I stk. 2 tilføjes følgende litra:

»f) det sted, hvor de i det sidste led af litra e) anførte tjenesteydelser leveres, er, når de præsteres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted, hvorfra tjenesteydelserne leveres, uden for Fællesskabet, eller i mangel af et sådant hjemsted eller et fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for Fællesskabet, det sted, hvor den ikke-afgiftspligtige person er etableret, har sin bopæl eller normalt er bosiddende.«

c) I stk. 3 affattes den indledende sætning således:

»3. Med henblik på at undgå dobbelt påligning af afgifter, ikke-påligning af sådanne eller konkurrencefordrejning kan medlemsstaterne med hensyn til tjenesteydelser i henhold til stk. 2, litra e), med undtagelse af de tjenesteydelser, der er nævnt i sidste led, når de leveres til en ikke-afgiftspligtig person, og også med hensyn til udlejning af transportformer anse:«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. I forbindelse med teletjenester og radio- og tv-spredningstjenester i henhold til stk. 2, litra e), anvender medlemsstaterne stk. 3, litra b), når de leveres til ikke-afgiftspligtige personer, der er etableret, har bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, af en afgiftspligtig person, der har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted uden for Fællesskabet, hvorfra tjenesteydelserne leveres, eller i mangel af et sådant hjemsted eller fast forretningssted har sin bopæl eller normalt er bosiddende uden for Fællesskabet.«

2) I artikel 12, stk. 3, litra a), tilføjes følgende fjerde afsnit:

»Tredje afsnit finder ikke anvendelse på de tjenesteydelser, der henvises til i sidste led i artikel 9, stk. 2, litra e).«

3) Der tilføjes følgende artikel:

»Artikel 26c

Særordning for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer

A. Definitioner

I denne artikel forstås med forbehold af andre fællesskabsbestemmelser ved:

a) »ikke-etableret afgiftspligtig person«: en afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin virksomhed eller har et fast forretningssted inden for Fællesskabets område, og som ikke på anden måde kræves momsregistreret i henhold til artikel 22

b) »elektroniske tjenesteydelser« og »elektronisk leverede tjenesteydelser«: de tjenesteydelser, der henvises til i artikel 9, stk. 2, litra e), andet led

c) »identifikationsmedlemsstat«: den medlemsstat, som den ikke-etablerede afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår hans virksomhed som afgiftspligtig inden for Fællesskabets område påbegyndes i henhold til bestemmelserne i denne artikel

d) »forbrugsmedlemsstat«: den medlemsstat, hvor leveringen af de elektroniske tjenesteydelser anses for at finde sted i henhold til artikel 9, stk. 2, litra f)

e) »merværdiafgiftsangivelse«: en angivelse som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hver medlemsstat.

B. Særordning for elektronisk leverede tjenesteydelser

1. Medlemsstaterne skal tillade en ikke-etableret afgiftspligtig person, som leverer elektroniske tjenesteydelser til en ikke-afgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller normalt er bosiddende i en medlemsstat, at anvende en særordning i henhold til følgende bestemmelser. Særordningen finder anvendelse på alle leveringer inden for Fællesskabet.

2. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig til identifikationsmedlemsstaten, hvis han ikke mere er omfattet af særordningen. Denne anmeldelse skal foretages elektronisk.

Oplysningerne fra den ikke-etablerede afgiftspligtige person til identifikationsmedlemsstaten om påbegyndelse af hans afgiftspligtige aktiviteter skal indeholde følgende enkeltheder til identifikationen: navn, postadresse, elektroniske adresser med websteder, eventuelt momsregistreringsnummer i hans hjemland og en erklæring om, at vedkommende ikke er momsregistreret i Fællesskabet. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal meddele identifikationsmedlemsstaten enhver ændring i de afgivne oplysninger.

3. Identifikationsmedlemsstaten skal identificere den ikke-etablerede afgiftspligtige person ved hjælp af et individuelt nummer. På grundlag af de oplysninger, der anvendes til denne identifikation, kan forbrugsmedlemsstaterne have deres egne identifikationsordninger.

Identifikationsmedlemsstaten skal elektronisk meddele den ikke-etablerede afgiftspligtige person det identifikationsnummer, der er tildelt ham.

4. Identifikationsmedlemsstaten skal udelukke den ikke-etablerede afgiftspligtige person fra identifikationsregisteret, hvis:

- a) han meddeler, at han ikke længere præsterer elektroniske tjenesteydelser, eller
- b) det på anden måde kan antages, at hans afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør, eller
- c) han ikke længere opfylder de nødvendige krav for at måtte anvende særordningen, eller
- d) han til stadighed undlader at rette sig efter reglerne for særordningen.

5. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal til identifikationsmedlemsstaten elektronisk indsende en merværdiafgiftsangivelse for hvert kvartal, uanset om der er leveret elektroniske tjenesteydelser eller ej. Angivelsen skal indsendes inden for 20 dage efter udgangen af den indberetningsperiode, som angivelsen vedrører.

Merværdiafgiftsangivelsen skal indeholde identifikationsnummeret samt for hver enkelt forbrugsmedlemsstat, hvor afgifter er forfaldne, den samlede værdi uden moms af leverancerne af elektroniske tjenesteydelser for indberetningsperioden og det samlede tilsvarende afgiftsbeløb. Også de gældende afgiftssatser og det samlede skyldige afgiftsbeløb skal angives.

6. Merværdiafgiftsangivelsen skal udarbejdes i euro. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at afgiftsangivelsen udarbejdes i den nationale valuta. Hvis leverancerne er foretaget i andre valutaer, anvendes kursen på den sidste dag i indberetningsperioden, når merværdiafgiftsangivelsen udfyldes. Omregningen skal ske til de valutakurser, som Den Europæiske Centralbank har offentliggjort for den dag, eller, hvis der ikke har været nogen offentliggørelse den dag, den næste offentliggørelsesdag.

7. Den ikke-etablerede afgiftspligtige person skal indbetale merværdiafgiften, samtidig med at angivelsen indsendes. Betalingen skal ske til en bankkonto denomineret i euro, der er udpeget af identifikationsmedlemsstaten. Medlemsstater, der ikke har indført euroen, kan kræve, at betaling sker til en bankkonto denomineret i den nationale valuta.

8. Uanset artikel 1, stk. 1, i direktiv 86/560/EØF får en ikke-etableret afgiftspligtig person, der gør brug af denne særordning, i stedet for at foretage fradrag i henhold til artikel 17, stk. 2, i nærværende direktiv, tilbagebetalt merværdiafgift i overensstemmelse med direktiv 86/560/EØF. Artikel 2, stk. 2 og 3, og artikel 4, stk. 2, i direktiv 86/560/EØF finder ikke anvendelse på tilbagebetaling i forbindelse med elektroniske leverancer, der er omfattet af denne særordning.

9. En ikke-etableret afgiftspligtig person fører et tilstrækkeligt detaljeret regnskab med de transaktioner, der er omfattet af denne særordning, til at forbrugsmedlemsstatens skattemyndigheder kan fastslå, at den i punkt 5 nævnte merværdiafgiftsangivelse er korrekt. Dette regnskab skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for identifikationsmedlemsstaten og for forbrugsmedlemsstaten. Dette

regnskab skal opbevares i en periode på ti år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

10. Artikel 21, stk. 2, litra b), finder ikke anvendelse på en ikke-etableret afgiftspligtig person, som har valgt denne særordning.«

Artikel 2

I artikel 28h i direktiv 77/388/EØF foretages følgende ændringer i artikel 22:

1) Stk. 1, litra a), affattes således:

»a) Enhver afgiftspligtig person skal anmelde påbegyndelse, ændring og ophør af sin virksomhed som afgiftspligtig. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at foretage sådanne anmeldelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk.«

2) Stk. 4, litra a), affattes således:

»a) Enhver afgiftspligtig person skal indgive en angivelse inden for en af medlemsstaterne nærmere fastsat frist. Denne frist må højst være på to måneder regnet fra udløbet af hver afgiftsperiode. Afgiftsperioden fastsættes af medlemsstaterne til en, to eller tre måneder. Medlemsstaterne kan dog fastsætte andre perioder, der imidlertid ikke må overstige et år. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at foretage sådanne angivelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk.«

3) Stk. 6, litra a), affattes således:

»a) Medlemsstaterne kan kræve, at den afgiftspligtige person indgiver en angivelse indeholdende alle de i stk. 4 nævnte oplysninger vedrørende samtlige transaktioner i det foregående år. Denne angivelse skal indeholde alle nødvendige oplysninger til brug for eventuelle berigtigelser. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at afgive sådanne angivelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk.«

4) Stk. 6, litra b), andet afsnit, affattes således:

»Oversigten over angivelserne udarbejdes for hvert kvartal i en periode og efter procedurer, der fastlægges af medlemsstaterne, som træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at bestemmelserne om administrativt samarbejde inden for indirekte beskatning under alle omstændigheder overholdes. Medlemsstaterne tillader på betingelser, som de selv fastsætter, den afgiftspligtige at afgive sådanne angivelser elektronisk og kan også kræve, at det sker elektronisk.«

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv den 1. juli 2003. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Artikel 1 anvendes for en periode på tre år fra datoen i artikel 3, stk. 1.

Artikel 5

Rådet tager på grundlag af en rapport fra Kommissionen bestemmelserne i artikel 1 i dette direktiv op til revision inden den 30. juni 2006 og træffer enten i overensstemmelse med artikel 93 i traktaten foranstaltninger på et ikke-diskriminerende grundlag vedrørende en hensigtsmæssig elektronisk mekanisme med henblik på pålæggelse, angivelse, opkrævning og fordeling af afgiftsprovenu fra elektronisk leverede tjeneste-

ydelser med afgiftspligt på forbrugsstedet eller, på grundlag af et forslag fra Kommissionen, med enstemmighed afgørelse om forlængelse af perioden i artikel 4, hvis det af praktiske årsager skønnes nødvendigt.

Artikel 6

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 7

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2002.

På Rådets vegne

R. DE RATO Y FIGAREDO

Formand

BILAG

»BILAG L

VEJLEDENDE LISTE OVER ELEKTRONISK LEVEREDE TJENESTEYDELSER I HENHOLD TIL ARTIKEL 9, STK. 2, LITRA E)

1. Levering og hosting af websteder, fjernvedligeholdelse af software og hardware
2. Levering og ajourføring af software
3. Levering af billeder, tekster og information og tilrådighedsstillelse af databaser
4. Levering af musik eller af film, spil, herunder hasardspil eller spil om penge, udsendelser eller politiske, kulturelle og kunstneriske begivenheder, sportsbegivenheder, videnskabelige begivenheder eller underholdning
5. Levering af fjernundervisning

Når en leverandør af en tjenesteydelse og hans kunde kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at denne tjenesteydelse er en elektronisk tjenesteydelse i den i sidste led i artikel 9, stk. 2, litra e), omhandlede betydning.»
